

Lascia quanto ci fa dolere,
E ci illude, ed ecco presto passa;
Quel che a bene ci porta seguiamo.
Volgiamoci a Dio, nulla altro giova:
Quella bella non l'avessi mai vista
Se doveva sempre darmi amarezze!

Publicazioni folkloristiche del Prof. Br. De Santis:

- « AMORI E NOZZE » — Usi popolari calimeresi — Lecce, L. Lazzaretti e Figli. 1897. — Estratto dall'opuscolo: « Nozze Doria-Danese ».
« UN CANTO GRECO-SALENTINO: TA MILA » (saggio intorno al contenuto e alla forma dei canti greco-salentini). — In « Cultura Salentina » diretta da V. D. Palumbo.

IV. - Saggio di versione letteraria greco-otrantina

di V. D. PALUMBO.

Φιλοσοφία τῆς 'αγάπῃ (Σχελλεϋ).

— Χιούνηται σταὶ φιομάραι πᾶ' νερό,
τῆσαι πᾶ' φιομάραι στὴ τάλασσα πάει·
ἓνα μᾶ τᾶλλο, πάσιον ἀνεμαί
μύφεται μᾶ γλυτζειάδα 'ς ταύσηλό.
— Τίποτι'ς τοῦττο κόσμον ἔ μονό·
ἀπου σ' ὄλα τὰ πράματα, κανένα
στέει μαγεχότου — ὕους τέλησε ὁ Θεό —
ἔβῶ γιατί μὴν ἔστασῶ μᾶ σένα;
— 'Δέ, αἱ μουντάναι φιλοῦνε 'ς ταύσηλά
τ' ἀγγέρα, τῆ' ἓνα ββιοῦνδον ἐμβρατζέει
τ' ἄλλο· τῆσαι ἂν ἓνα φιοῦρο λιμονᾶ
ὄν ἀδερφό, φουχώρησιν ἔν ἔει.
— 'Ο ἴγλιο ἦν ἄρια στὴν βρατσά του πιάννει,
τῆσαι ὁ φεγγαράι τὴ τάλασσα φιλεῖ·
τί ὄλα ττοῦα φιλήουτε, τί μου κάννει,
ἂν ἐσοῦ πούρου 'μένα ἔ με φιλή;

Trascrizione.

— *chiúnete stè fumiàre pà neró,*
ce pà fumiàra sti tálassa pái;
éna mà tállo, pássion anemái
míftete mà gliçiáda s' tausiló.
— *Tipoti 's tútto cósmos ἔ monó;*
ápu s' óla ta prámata, canéna
stéi manexótu — ius télese o Teó —:
évó jatí min estasó mà séna?
— *De', e muntágne filúne 's tausilá*
t' anghéra, c' éna biúndon emvratzéi
t' álló; ce ἂn éna fiúro limoná
on aderfó, fsixórisin ἔn éi.
— *O íglio in ária sti vratsá tu piánni,*
ce o fengarái tí tálassa filí:
tí óla túa filítutte, tí mu cánni,
an esú píru 'ména ἔ me filí?

Love's philosophy (Shelley).

— The fountains mingle with the river,
and the rivers with the ocean;
the winds of heaven mix for ever
with a sweet emotion.

— Nothing in the world is single,
all things by a law divine
in one another's being mingle —
why not I with thine?

— See, the mountains kiss high heaven,
and the waves clasp one another;
no sister flower would be forgiven,
if it disdained its brother.

— And the sunlight clasps the earth,
and the moonbeams kiss the sea;
what are all these kissing worth,
if thou kiss not me?